

valgs Flertal gik for 9 Aar siden. For at tage et rent Beskyttelsesspørgsmaal finde vi, at for Fodtøi foreslog Landstingets Udvalgs Flertal kun en Told af 50 Ore paa det altsammen. For Snedkerarbejde af Fyr og Gran havde Regjeringen foreslaaet en Told af 2 Ore, Landstingets Udvalgs Flertal foreslog $1\frac{1}{2}$ Ore, og for Snedkerarbejde af andet Træ havde Regjeringen foreslaaet en Told af 4 Ore, Landstingets Udvalgs Flertal kun en Told af 3 Ore. Folkethinget er aldrig gaaet saa langt ned, og vi gjøre det heller ikke nu, vi foreslaa en Told af 4 Ore for det altsammen. Endelig skal jeg nævne et Forslag, som ikke umiddelbart vedrører Toldloven, men er meget betegnende for Landstingets Udvalgs Flertals daværende Standpunkt. Brændevinsafgiften havde Regjeringen foreslaaet forhøiet; den havde ikke sat den i Forbindelse med Toldloven. Landstingets Udvalgs Flertal satte den i Forbindelse dermed og foreslog, at Afgiften uden Forandring i Opkrævelsesmaaden skulde forhøies fra 2 Kr. pr. Tønne Karrum til 2 Kr. 75 Ore pr. Tønne Karrum, 2 Kr. 75 Ore svare til 5 Skilling, en lille Smule over 10 Ore derimod svarer til 6 Skilling eller $12\frac{1}{2}$ Ore, ifølge Regjeringens eget Lovforslag 3 Kr. 28 Ore. Utsaa Landstinget stillede sig ogsaa paa dette Punkt fuldstændigt imødekommende ligeoverfor det daværende Folkethings Standpunkt, medens det nuværende Landsting gaar langt videre, og der krævedes som Kompensation fra Landstingets Side ikke nogen højere Brændevinsafgift end omtrent den, som Folkethingets nuværende Flertal for en del Aar tilbage var stemt for. Jeg har ikke kunnet undlade at fremdrage disse Exempler paa, hvorledes Landstinget tidligere har stillet sig ogsaa med Hensyn til Beskyttelsesspørgsmaal, og jeg tror, at man dertil virkelig kan knytte den Forventning, at Landstinget, naar det tænker nærmere derover, ikke vil finde sig foranlediget til at fastholde sit stive Beskyttelsesstandpunkt paa den Maade, det har gjort, men ogsaa i den Henseende vil vise sig mere imødekommende ligeoverfor Folkethingets Grundstandpunkt, end det har gjort, navnlig efter at Folkethinget fra sin Side har gjort saa betydelige Skridt bort fra sine Beskyttelsesnedsettelse, som Flertallet her foreslaar, at det skal gjøre. Jeg skal ikke gaa alle de enkelte Pøster igennem. Angaaende de Forslag, som ere nærmere omtalte i Betænkningen, kan jeg henvise til denne.

Der er kun et Par enkelte Punkter, som jeg endnu finder mig foranlediget til at sige et Par Ord om. Der er for det Første

Kaffespørgsmaalet. Jeg tror, at saa vist som Told paa Kaffe er en Kopffat, maa Kaffeolvens Ophævelse være Folkethingets Hovedfordring med Hensyn til de enkelte Sætter, og det undrer mig, at man kan miskjende dette i en Grad, at der af enkelte Medlemmer, der forøvrigt staa Flertallet temmelig nær, kan blive stillet Forslag om at halvere denne Told, medens man foreslaar andre Toldsætter ophævede. Flertallet stiller ikke saadanne Artikler som The og deslige i Tighed med Kaffe — det falder os ikke ind — men paa den anden Side tror jeg heller ikke, at man kan behandle dem som egentlige Luxusartikler. De staa der imellem. Jeg tror, at man nogenledes vil træffe det Rette, naar man holder sig til den nuværende Told med Hensyn til Artikler af denne Art, saa at man hverken forhøier eller formindsker. Med Hensyn til denne Art Artikler har det ogsaa været Folkethingets Bestræbelse at stille sig saaledes, og hvad særlig The angaar, vil jeg henlede Opmærksomheden paa et Andragende, som findes aftrykt blandt Bilagene, hvori der gives forskjellige interessante Oplysninger om den Maade, hvorpaa Thehandelen finder Sted, som desuden maa bestyrke os i dette Standpunkt. Der er et Forslag, som første Gang er kommet frem under den nuværende Behandling af Toldloven, nemlig Ophævelsen af Told paa Skibe. Naar vor Toldtarif lægger Told paa Skibe, tror jeg, at det beror paa en Fiktion. Man tænker sig, at Skibet befinder sig paa Toldterritoriet; men jeg kan ikke se rettere, end at Skibet i det Dieblif, det løber af Stabelen, befinder sig udenfor Toldterritoriet, og man gaar heller ikke ud fra, om Skibene befinde sig her, men om de tilhøre danske Undersaatter. Vil man gennemføre denne Regel, kan man ogsaa sige, at den danske Undersaat, som besidder et Varelager i et fremmed Land, skal svare Told af det, hvorimod Fremmede, som have Varelager i Danmark, skulle ikke svare Told deraf, ligesaa

Rettelser.

Sp. 1887, L. 7—8 f. n.: „Maribo Amts 2den Valgkreds (L. Jørgensen)“, læs: „Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn)“.

— 2412, L. 3—1 f. n.: „— det betyder — Forfatteren —“, læs: „— at den Fordyrelse i Følgenes Kost, som bevirkes af Tolden, i Reglen bæres af Husbonden, og ikke, at Følgenes (hele) Kost bæres af Husbonden —“.